

ПЕРШІСТЬ УКРАЇНИ.
ДРУГА ЛІГА.

№24

СЕЗОН 2012-2013
Група «Б»

ОФІЦІЙНА ПРОГРАМКА 25 ТУРУ

ФУТБОЛ

21 листопада о 13:00

стадіон «ГОЛОВКІВСЬКИЙ»

ПФК «УкрАгроКом»

ФК «Шахтар-3»

<http://pfc.ukragrocom.com>

ФК «Шахтар-3» Донецьк

Рік заснування - 1936

Президент - Р.Л. Ахметов

Веб-сайт: www.shakhtar.com

E-mail: avc@shakhtar.com

Кольори клубу: помаранчово-чорні

Адреса: 83050, м. Донецьк, вул. Артема 86-а

Тел.: (062) 387-01-02, 387-01-03

Факс: (062) 387-01-04

Історична довідка:

До першого чемпіонату СРСР було допущено 27 команд, поділених за силами на чотири групи: А, Б, В, Г. У групі «В» за рішенням Весоюзного комітету фізкультури місце для участі в змаганнях було надано команді вуглярів Донбасу. Команда одержала горде ім'я «Стахановець» на честь знаменитого новатора шахтарського руху Олексія Стаханова.

Організатором і першим головним тренером команди став Микола Григорович Наумов, який водночас був польовим гравцем - виступав у нападі. 2 травня 1936 року новостворена команда, поки що під прапором збірної міста, розгромила у товариській грі московський «Фрезер» - 6:0. Офіційний дебют команди відбувся у показовому матчі 12 травня 1936 на стадіоні ім. Балицького в Горлівці з одеським «Динамо» (2:3). 24 травня 1936 р. «Вугільники» стартували у чемпіонаті СРСР матчем у місті Казань проти місцевого «Динамо» - поразка 1:4.

Війна застала «Стахановець» на п'ятому місці турнірної таблиці. Червень 1941 року - особлива сторінка в історії команди. «Стахановець» переміг у Москві чемпіонів країни московське «Динамо», виграв у Мінську й знову в Москві (у другій профспілкової команди). Підсиливши склад кращими футболістами Донбасу, «Стахановець» в 1938 році домігся права представляти свій край у групі найсильніших. І хоча наступні три роки команда стабільно посідала 11-12 місце, преса й футбольні фахівці давали високу оцінку грі донбаського колективу. І вже за результатами сезону 1940 року звання майстрів спорту були присвоєні Миколі Куансцову, Миколі Кононенку, Георгію Мазанову, Георгію Бікєзіну, Григорію Балабе й Антону Яковлеву. 1945 році з довосного складу залишилось тільки 3 футболісти.

У 1957 року добровільне спортивне товариство «Шахтар» було ліквідовано, а команда «Шахтар» (Сталіно) відтоді представляла новоутворене товариство «Авангард». У чемпіонаті 1959 футболісти із Донбасу посіли останнє, 12 місце, і тільки чергова трансформація формату радянської першості врятувала команду від пониження у класі.

Після 1960-х років за «Шахтарем» по всьому Радянському Союзу закріпилася слава сильної кубкової команди. Тричі поспіль, у 1961, 1962 та 1963 роках донецьчани виходили до фіналу Кубка СРСР і двічі вигравали його. Спеціалісти відзначали децю прямолінійну, але вольову і швидку гру «гірників» із силовим акцентом.

1 жовтня 1996 року президентом футбольного клубу «Шахтар» став Рінат Ахметов, з ім'ям якого пов'язані подальший розвиток і процвітання клубу. З цього часу команда не опускалася нижче другого місця в національних розіграшах (більш того - друге місце сприймала як невдачу), тричі ставала чемпіоном країни (2002, 2005, 2006), виграла Кубок України в 1997, 2001, 2002, 2004, Суперкубок України в 2005. Поставивши мету створити в Донецьку футбольну команду європейського рівня, її президент рік за роком робив усе для реалізації цього завдання.

Ахілєсовою п'ятою «Шахтаря» довгий час були єврокубкові двобої. Після відносно вдалого європоходу в 1997 році, коли «Шахтар» в 1/8 Кубка кубків двічі поступився італійській «Віченце», у наступних кампаніях його зупиняли скромні клуби: швейцарський «Цюрих», голландська «Рода»; у 2001, 2002, 2003 - болгарський ЦСКА із Софії, австрійська «Аустрія» і румунське «Динамо» з Бухареста відповідно. Правда, «Шахтар» (головний тренер - Віктор Прокопенко) встигнути смак Ліги чемпіонів в 2000 році, куди пробився у двоматчевому раунді із празькою «Славією» завдяки голу Андрія Вороб'я на останніх секундах основного часу матчу у відповідь. «Шахтар» відкрив для себе Європу, Європа ближче познайомилася з «Шахтарем».

В 1999 році створюється дитячо-юнацька школа ФК «Шахтар». У цьому ж році на місці старої тренувальної бази відкривається сучасна СТЬ «Кіриша» - одна із кращих у Європі. Відповідно до вимог УЄФА модернізується стадіон «Шахтар».

Навесні 2000-го в «Шахтарі» з'явився перший легионер з далекого зарубіжжя - румун Маріан Аліуде. Рік у рік команда стала повноцінними гравцями національних збірних Нігерії, Хорватії, Румунії, Чехії, Польщі, Сербії й Чорногорії, Македонії.

Відзначимо, що до перших золотих медалей в українській історії «Шахтар» привів іноземний тренер. Фахівцеві з європейським ім'ям Невіо Скале знадобилося півроку, щоб «Шахтар» нарешті зійшов на «золотий» п'єдестал. Після італійця з командою працював німець Бернд Шустер, а нині - румун Мірча Луческу, з яким «гірники» нарешті підкорили міжнародну вершину - завоювали Кубок УЄФА.

Склади команд

“УКРАГРОКОМ”

Головківка

“ШАХТАР-3”

Донецьк

ВОРОТАРИ

	Дата народж.	№ фут		Дата народж.	№ фут
Швець Ярослав	24.11.1982	33	Важинський Ярослав	21.03.1994	1
Шоботенко Володимир	22.05.1987	30	Гриценко Євген	05.02.1995	12
			Філіпенко Ігор	09.06.1993	12

ЗАХИСНИКИ

			Глушицький Ілля	02.08.1993	3
Бойченко Євген	05.03.1993	18	Юша Олександр	03.02.1994	13
Ломко Олександр	03.11.1984	5	Катрюк Денис	05.03.1994	17
Пonomаренко Сергій	18.12.1983	4	Кравченко Владислав	18.02.1993	11
Мамонов Данило	01.03.1984	17	Малишев Максим	24.12.1992	6
Місюра Євген	18.12.1993	3	Русанов Микита	30.06.1993	4
Радевич Сергій	04.01.1984	13	Сартіна Дмитро	22.02.1992	5
			Сухаров Олександр	18.02.1994	14
			Шишка Михайло	05.07.1994	16

ПІВЗАХИСНИКИ

			Акімов Вячеслав	17.10.1989	10
Батраченко Олександр	09.02.1981	7	Багдасаров Ростислав	24.05.1993	7
Волков Олег	20.04.1984	20	Болбат Сергій	13.06.1993	10
Горобець Віталій	05.03.1988	11	Доронін Володимир	15.01.1993	15
Гриценко Юрій	22.11.1985	10	Дяків Святослав	06.01.1992	2
Каліновський Олександр	31.05.1988	8	Іванісеня Дмитро	11.01.1994	6
Марушук Андрій	23.03.1989	23	Качараба Тарас	07.01.1995	14
Степанюк Юрій	03.05.1983	19	Мішенін Дмитро	24.05.1994	17
Твердоху Сергій	10.05.1994	6	Олійник Дмитро	25.02.1993	15
			Савчук Андрій	18.03.1994	18
			Скоблов Дмитро	30.11.1989	8

НАПАДНИКИ

Білоусов Євген	21.01.1987	22	Безбородько Денис	31.05.1994	9
Вдовіченков Андрій	15.10.1986	9	Луканюк Іван	05.02.1993	18
Гаврась Максим	26.06.1988	15	Цвик Максим	26.03.1994	16
Пonomар Денис	19.08.1989	2			
Фальковський Євген	05.02.1982	25			

ФЕМІДА

 Сухомлинов В.В.

 Жосан І.А.

 Малокостов В.О.

 Копієвський В.В.

Бурмич В.Я.

Попередній та наступний тури

ОСТАННІЙ ТУР

ДАТА	КОМАНДИ	РАХУНОК	ГЛЯДАЧІ
17.11.2012	Шахтар-3 - Жемчужина	3:1	50
17.11.2012	Севастополь-2 - Мир	1:2	150
17.11.2012	Сталь - Енергія	2:1	300
17.11.2012	Шахтар - Макіїввугілля	1:0	500
17.11.2012	Гірник - Полтава-2-Карлівка	0:1	300
17.11.2012	Гірник-Спорт - Укragenком	1:1	100

НАСТУПНІ МАТЧІ

ДАТА	КОМАНДИ
21.11.2012	Полтава-2-Карлівка - Кремень
21.11.2012	Макіїввугілля - Гірник
21.11.2012	Енергія - Шахтар
21.11.2012	Мир - Сталь
21.11.2012	Жемчужина - Севастополь-2
21.11.2012	Укragenком - Шахтар-3

БОМБАРДИРИ

ПРИЗВИЩЕ	КОМАНДА	ІГРИ	ГОЛИ
Куліш Станіслав	Сталь	21	15(1)
Коломоєць Юрій	Гірник	19	13(2)
Драголюк Андрій	Мир	21	13(4)
Коробкін Владислав	Шахтар	20	10(2)
Місяйло Андрій	Гірник-Спорт	19	9(1)
Болбат Сергій	Шахтар-3	21	9(0)
Шевчук Денис	Макіїввугілля	18	8(0)
Муковозов Олександр	Енергія	19	8(0)
Савченко Владислав	Мир	21	8(0)

Турнірне становище 18.11.2012

ПЕРШІСТЬ СЕРЕД КОМАНД ДРУГОЇ ЛІГИ ГРУПИ "Б"

М КОМАНДА	І	В	Н	П	М	О	ЧГ
1 "Украгроком" Головківка	22	14	5	3	37 - 16	47	7,5941
2 "Шахтар-3" Донецьк	22	14	3	5	52 - 21	45	8,0340
3 "Полтава-2-Карлівка" Полтава	23	11	10	2	29 - 15	43	7,8894
4 "Кремень" Кременчук	22	11	6	5	36 - 20	39	7,6237
5 "Шахтар" Свердловськ	22	11	6	5	28 - 18	39	7,5550
6 "Мир" Горностаївка	22	12	3	7	35 - 30	39	7,7225
7 "Гірник" Кривий Ріг	22	8	7	7	28 - 24	31	7,6670
8 "Сталь" Дніпродзержинськ	22	9	3	10	39 - 26	30	7,6598
9 "Енергія" Нова Каховка	22	5	6	11	24 - 45	21	7,4964
10 "Гірник-Спорт" Комсомольськ	23	5	3	15	25 - 45	18	7,1706
11 "Севастополь-2" Севастополь	22	5	2	15	22 - 44	17	7,6545
12 "Макіїввугілля" Макіївка	22	5	2	15	19 - 51	17	7,4041
13 "Жемчужина" Ялта	22	4	4	14	19 - 38	13	7,4130

ФК «Шахтар-3»

ПФК «УкрАгроКом»

Календар ігор. Група "Б"

СЕЗОН 2012/2013

29.09

0 : 2

"Сталь"

"УкрАгроКом"

"Шахтар"

03.10

1 : 1

"УкрАгроКом"

"УкрАгроКом"

07.10

1 : 0

"Гірник"

13.10

2 : 2

"УкрАгроКом"

"Кремінь"

"УкрАгроКом"

17.10

2 : 0

"Полтава-2-Карлівка"

"Макіївугілля"

21.10

0 : 2

"УкрАгроКом"

27.10

2 : 0

"Енергія"

"УкрАгроКом"

"МІР"

03.11

1 : 4

"УкрАгроКом"

"УкрАгроКом"

07.11

1 : 0

"Жемчужина"

17.11

1 : 1

"УкрАгроКом"

"Гірник-Спорт"

"УкрАгроКом"

21.11

- : -

"Шахтар-3"

"Севастополь-2"

25.11

- : -

"УкрАгроКом"

Перемога аграріїв з мінімальним рахунком

Домашню зустріч 22 туру «УкрАгроКом» провів з ялтинською «Жемчужиною». Рахунок гри 1:0.

«УкрАгроКом» – «Жемчужина» – 1:0 (1:0)

07.11.2012, початок – 14.00, стадіон «ГОЛівківський», оцінка поля – 5, кількість глядачів – 400, температура +9.

Суддівська бригада: арбітр – Денис Шурман (Київська область), асистенти арбітра – Іван Салівончик (Черкаси), Сергій Наскалов (Мукачеве), четвертий арбітр – Дмитро Попельницький (Кіровоград).

Інспектор ФФУ: Олег Коваль (Одеса).

«УкрАгроКом»: Швець, Радевич, Мамонов, Бойченко, Ломко, Батраченко – капітан, Волков (Білоусов, 44), Каліновський (Вдовіченков, 79), Гріщенко (Степанюк, 56), Горобець, Фальковський.

Запасні: Шоботенко, Гаврась, Місюра, Твердох.

Головний тренер – Юрій Гура.

Почесний президент клубу – Анатолій Іванович Кузьменко.

«Жемчужина»: Бобров, Пісний, Нелін, Казіханов, Климов (Кікоть, 65), Корольков – капітан, Повальчук (Романчук, 73), Філь (Колодін, 46), Дячук, Рафальський (Боровський, 83), Бахуринський.

Запасні: Зінченко.

Головний тренер – Іван Марущак.

Попередження: Філь, 23; Рафальський, 45+1; Мамонов, 62; Корольков, 77; Степанюк, 81; Бахуринський, 84.

Голи: Фальковський, 17.

До цієї зустрічі команди знаходилися на різних полюсах. ПФК «УкрАгроКом» займав першу сходинку у турнірній таблиці та мав 43 очки, а команда «Жемчужина» була останньою (13 місце) з 10 заліковими пунктами. У грі першого кола, що відбулася у Ялті 1 вересня поточного року, перемогли аграрії, забивши два голи та не пропустивши жодного у свої ворота. Висновки, начебто, напрошуються самі, але, як відомо, аутсайдер завжди прагне обіграти лідера, це по-перше. А по-друге, поранений звір завжди небезпечний вдвічі...

Господарі поля з перших хвилин почали «пристрілювання» до воріт «Жемчужини». А вже на 7-й хвилині ці ворота цілком міг «розпечатати» Євген Фальковський, але дуже чітко зіграв голкіпер гостей Денис Бобров. Євген міг вразити ворота кримчан й на 9-й хвилині, але знову на заваді став голкіпер. А коли на 16-й – бив, але схибив Олег Волков, то було таке передчуття, що гол назриває. Єдине, що було невідомо, хто це зробить. А зробив це на 17-й хвилині Фалько, тільки не колумбійський Радемель, що грає у «Атлетико» з Мадриду, а наш Женья Фальковський!!! Він отримав пас від Віталія Горобця та з підйомом пробив сильно та влучно. Цього разу шансів у Дениса Боброва геть не було. Рахунок стає 1:0. Молодець, Женья!

Далі гра проходила у обмінних атаках. Але, якщо прикласти руку до серця, гостроти вони не мали. Це стосується обидва колективи. Хіба що можна відзначити невдалу спробу Олега Волкова та Євгена Фальковського проштовхнути круглого у сітку воріт на 38-й хвилині та потужний удар з дальньої відстані Сергія Радевича на 40-й, що не застав зненацька надійного голкіпера ялтинців. А от гості, серед яких я би відзначив вже згаданого мною воротаря Дениса Боброва та дуже помітного на полі своєю продуктивною працею капітана «Жемчужини» Володимира Королькова (він виступав під восьмим номером), першу небезпеку створили аж на 43-й хвилині. Голкіпер головіківців Ярослав Швець зіграв якось невпевнено та випустив шкіряного з рук. Добре, що захист перевів м'яча на кутовий, який ні до чого не привів. Доданий час у першому таймі склав 2 хвилини, але на перерву команди пішли, коли на табло був рахунок 1:0.

Картина гри у другому таймі не дуже відрізнялася від той, що ми бачили у першій половині зустрічі. Гості намагалися відігратися, а господарі, хоча й не грали на утримання рахунку, але й другий гол, який так чекали трибуни, забити не спромоглися. Гра, відверто кажучи, втратила свою видовищність та яскраві барви, вона стала не дуже цікавою глядачам, АЛЕ!!! Головіківці перемогли, хоча й з мінімальним рахунком – 1:0. А це три переможних очки! Що вам це треба, шановні? Ми вітаємо Юрія Гуру, Сергія Лактіонова та всіх футболістів-аграріїв з цією перемогою та бажаємо своїй улюбленій команді подальших успіхів!

Згідно з календарем, у 23 турі ПФК «УкрАгроКом» не грає (у групі Б непарна кількість команд – 13). Цей відпочинок конче потрібен головіківцям, адже в них позаду дуже важкі та виснажливі зустрічі у чемпіонаті з командами «Кремінь», «Полтава-2-Карлівка», «Мир» та кубкова з «Чорноморцем». В грі з «Жемчужиною» відчувалася загальна втома спортсменів, що грають через два дні на третій. Що таке втома у спорті я знаю, адже оддав йому 45 яскравих років свого життя. Саме тому можете мені вірити.

17.11.2012 - «ГРНИК-СПОРТ» – «УКРАГОКОМ»

Игру 24 тура «УкрАгроКом» провёл в Комсомольске с командой «Грник-Спорт». Итог встречи – 1:1.

«Грник-Спорт» – «УкрАгроКом» – 1:1 (0:0)

17.11.2012, начало матча – 14.00, стадион «Юность» Комсомольск, оценка поля – 3, количество зрителей – 100, температура +3.

Судейская бригада: Пенюшин Олег (Одесса), Река Александр (Одесская область), Тельбух Людмила (Симферополь), Яненко Андрей (Кременчуг), Инспектор ФФУ: Журба Александр (Донецк).

До отчётного матча «УкрАгроКом» был единоличным лидером восточной группы Б и имел в активе 46 очков. Команда из молодого города-труженника Комсомольска (он основан в 1960 году) находилась на 10 строчке турнирной таблицы с 17 очками. Гандикап аграриев в 29 зачётных баллов говорит сам за себя. НО!!! Команда «Грник-Спорт» относится к тем коллективам, с которыми «УкрАгроКому» всегда очень тяжело играть (есть во второй лиге, как в группе А, где в прошлом сезоне играли аграрии, так и в группе Б, где они играют в этом году, ещё несколько таких неудобных для головковцев команд, но называть их не буду по разным соображениям). И хотя в первом круге на стадионе «ГОЛОВКОВСКИЙ» 9 сентября текущего года подопечные Юрия Гуры одержали уверенную победу над бойцами из Полтавской области со счётом 3:0, факт остаётся фактом – с командой «Грник-Спорт» украгрокомовцам играть всегда, как говорится, не с руки. Приведу примеры. Ещё не зная о том, что аграриям придётся выступать в сезоне 2012/2013 в группе Б, они дважды в текущем году проводили спарринги с командой из Комсомольска (она традиционно играет в восточной группе Б). Первая такая встреча проходила в конце февраля на искусственном поле «Кремень-Ареня» в Кременчуге. Игра была равной и, если так можно сказать, очень вязкой для головковцев. Они победили, забив единственный мяч лишь на 76-й минуте. Это сделал Андрей Марущук с подачи Олега Волкова. Вторая контрольная игра проходила на искусственном газоне культурно-спортивного комплекса «Ника» в Александрии в конце второй декады марта, а именно – 20 числа и была такой же тяжёлой для головковцев, как и первая. Единственный, хотя и поздний, но своевременный (!) гол в том поединке забил талантливый форвард головковцев и воспитанник александрийского футбола Андрей Вдовиченко на 87-й минуте, с хорошим замахом точно и сильно пробив по воротам, находясь в штрафной площадке гостей. Однако, как на мой послематчевый вопрос: «Почему так тяжело далась эта встреча?», хавбек атакующего плана и мастер исполнения стандартов, кто и играет в команде ещё со времён аматорского футбола и является одним из любимчиков наших преданных болельщиков, Юрий Грищенко ответил: «С этой командой нам всегда как-то неудобно играть...». Кстати, на той товарищеской встрече присутствовал Сергей Кузьменко, – в то время руководитель крупнейшего в державе Александрийского района и почётный президент ПФК «УкрАгроКом», а ныне – депутат Верховной Рады Украины и почётный вице-президент ПФК «Олександрія» (фото из архива автора).

Вот такая расширенная преамбула, которая нужна для того, чтобы картина была полной. Хотя, по правде говоря, к сказанному следует добавить ещё и то, что на лидера любая команда настроивается по-особому, ставя во главу угла исключительно победу. Этот поединок не стал исключением. И ещё. Не забывайте, что этот матч являлся домашним для комсомольцев. А дома, как известно, и стены помогают. Понятно и то, что хозяева поля ждали «дать сдачи» головковцам за поражение в первом круге. Всё это и подогревало интерес к матчу горняков с аграриями...

Но возвращаемся на стадион-симпатыю «Юность» в Комсомольск. Уже в первую минуту встречи команды обменялись атаками. Это обстоятельство обнадеживало, что игра будет интересной, НО!!! Забегая наперёд, скажу, что в первом тайме этого не случилось. Темп её был ниже среднего, а острых моментов – кот наплакал. Бросилось в глаза и то, что трибуны «Юности» пустовали, а их связываю, в первую очередь, с низкой температурой воздуха. В этом контексте, – интересный нюанс. В 24 туре команда «Кремень» отдыхала. Поэтому кременчужане практически полным составом прибыли в Комсомольск поболеть, как они мне сказали, за своих земляков и друзей-соперников по группе Б. Они действительно эмоционально белели и активно поддерживали горняков, желая им победы.

Сложно писать репортаж на футбольную тему, когда, собственно, и писать-то особо не о чем. Однако я постараюсь рассказать обо всех перипетиях субботней борьбы. Первый тайм проходил под знаком владения ситуацией, путём контроля мяча, со стороны обоих коллективов. Это у соперников получалось с переменным успехом. Именно из-за этого часто атаки обрывались ещё на подходах к штрафным площадкам. Запомнилась 18-я минута, когда у гостей не нашлось футболиста в штрафной горняков, который смог бы замкнуть шикарную передачу вдоль ворот Олега Бабкина. Сто процентный голевой момент был упущен. А на 25-й – казалось, что гол аграрии уж точно забьют, ведь удар по воротам был с близкого расстояния, сильный и точный. Но на этот раз прекрасно сыграл надёжный голкипер команды с берегов Днепра Олег Бабкин.

Хозяева поля никак не могли реально стать хозяевами положения. И лишь на 29-й минуте они могли «размочить» счёт, однако круглый, после пущенного удара, пролетел выше перекладины. Свидетелями бурных событий в первой половине игры мы так и не стали. На перерыв команды пошли при счёте 0:0.

Начало второго тайма тоже не отличалось большой динамикой. Вот только не понятно кому это было на руку. По ходу игры оба тренерских штаба проводили замены, с целью подбодрить силы (всего Юрий Гура провёл их четыре, а хозяева – две). Это, безусловно, внесло оживление в игру. И тут, на 65-й минуте, форвард горняков Станислав Рыбка забивает гол! Это пропущенный мяч из разряда курьёзных. Лично мне, как влюблённому в свою родную команду человеку, за него до сих пор просто стыдно. Призвские вбрасывали мяч из-за боковой с правого фланга защиты. Он летел в ноги своему защитнику, который... «забуксовал» и не смог его принять. За этим эпизодом внимательно наблюдал Станислав Рыбка. Он не просто созерцал, а бежал на перехват. Его целеустремлённость увенчалась успехом! Завладев мячом, он сместился вправо и приблизился к воротам. В этом эпизоде Ярослав Швец, мягко говоря, сыграл не лучшим образом. Уложив голкипера гостей на газон путём финтов «а-ля Бразилия», восьмой номер горняков забивает мяч в пустые ворота и делает счёт 1:0! Вот тут-то я и подумал: «Как нам не хватает нашего капитана Сергея Пономаренко, ответственного именно за эту зону! Как бы он мог сфокусировать нашу оборону!». Но Сергей, увы, до сих пор не оправился от травмы. В этом контексте следует отметить, что в лазарете находятся и Олег Волков, и Юрий Грищенко, чьи фамилии часто встречаются в моих репортажах из-за их активности во всех без исключения играх. Это, согласитесь, серьёзная потеря для команды... Головкицы бросились отыгрываться, а вот хозяева начали удлинять возникающие паузы, словом, играть на удержание счёта. И если аграрии взвинчивали темп, то горняки тут же старались его сбить. Хотя это, в принципе, закономерно. Фортуна улыбнулась украгрокомовцам на 71-й минуте, когда на ударную позицию вышел форвард Евгений Фальковский. Женя лихо пробил с близкого расстояния, и мяч оказался в сетке ворот! Счёт становится ничейным 1:1.

Момент истины в игре наступил на 83-й минуте. В штрафной площадке хозяев возникло, образно говоря, броуновское движение (вы наверняка помните из курса средней школы открытие Р.Броуна о хаотическом движении малых частиц). В этом столкновении игроков кто-то из горняков сыграл рукой. Арибт Олег Пенюшин из Одессы, который был рядом, уверенно показал на 11-метровую отметку. К мячу подошёл автор ранее забитого гола Евгений Фальковский. В это время я находился за воротами хозяев поля. И даже я – абсолютно непосвящённый в тайнах искусства быть голкипером – понял по замаху, что Женя будет бить в нижний правый от вратаря угол. Так бесхитростно он и пробил! Ещё лучше меня этот удар «расшифровал» Олег Бабкин. Он уверенно парировал это пенальти! Счёт так и остался 1:1.